

Sovík

Antonína Sovy 3056

ZŠ Slovanka

www.zsslovanka.cz

Květen 2013

AUDIT EKOŠKOLY 24. 5. 2013.

**INFORMACE O EKOŠKOLE, EKOTÝMU, SCHŮZKÁCH,
NAŠICH PLÁNECH, AKCÍCH** apod. se dozvíte na:

www.zsslovanka.cz - složky: ŠKOLA - EKOŠKOLA

fotogalerie - EKOŠKOLA, nebo od svého EKOTÝMÁKA ve třídě.
Nebojte se zeptat na to, co vás zajímá.

Dinopark

V dubnu navštívili žáci naší školy Dinopark Kleinwelka, který se nachází nedaleko německého městečka Bautzen.

Velice milé bylo pro nás přivítání v češtině.

Nejvíce nás zaujaly obří sochy dinosaurů, které slouží jako houpačky a prolézačky. Zájemci si mohli vymodelovat vlastního brontosaura nebo si zahrát na archeologa a v písku hledat ostatky dinosaurů.

Součástí parku je i výstava věnovaná životu pravěkých lidí, o kterých jsme se učili v 6.třídě. Takže jsme měli možnost zopakovat si něco z pravěku.

Počasí nám přálo, a tak jsme si výlet užili.

Nad'a a Kristýna 7. B

Čarodějnické odpoledne

V pátek 26. 4. ovládli naše školní hřiště čarodějové a čarodějky ze širokého okolí, kteří se doslechli o pořádání čarodějnického reje. Na svém putování si mohli zasoutěžit v hodu ohnivou koulí, zdolávali překážkový běh na koštěti, pokoušeli se zničit čarodějovo doupě nebo mohli zapátrat po Rumburakově překvapení.

Velké díky patří žákům třídy 8. A, kteří se aktivně a neohroženě zapojili do příprav čarodějnických soutěží. Během odpoledne se mohli všichni návštěvníci osvěžit v Baru u zlomeného koštěte nebo mohli ochutnat výborné vuřtíky u místního grilu. Celou akci nám zpříjemňovaly nejen teplé sluneční paprsky, ale také příjemná hudba, kterou nám zajistil pan učitel Petr Červenka. Všem pomocníkům velice děkujeme!

Vládce nebes

Ve čtvrtek 16. 5. se konalo ve velké tělocvičně 1. kolo soutěže v hodu papírovou vlaštovkou "Vládce nebes", kterou uspořádala naše škola ve spolupráci s časopisem ABC. Každý zapsaný účastník (z 2. až 6. tříd) obdržel výtisk časopisu ABC se speciální přílohou plnou papírových modelů vlaštovek, z těch si vybral, složil je a jimi házel. Z jednatřiceti soutěžících postoupilo 10 do semifinále, které se konalo následující den-v pátek. Zvítězil Lukáš Ležák z 5. A (14,32 m), na 2. místě Štěpánka Štraubová ze 4.C (12,26m) a na 3. místě skončil Filip Fišar ze 4.D (11,90m). Výsledky těchto prvních tří míst byly odeslány do redakce časopisu a my budeme s napětím očekávat, zda - li se naše škola probouje do celorepublikového kola. Pokud ano, pojedou všech 31 soutěžících do Prahy na velké finále-tam pak čeká na vítěze herní konzole Nintendo. Pokud nepostoupíme, nevadí, kouzlu vlaštovek jsme propadli všichni a celý týden jsme skládali a házeli a skládali a házeli....a velmi si to užili. Tereza Peškařová, 5.A a Zdeňka Krausová, ŠK

Projektový Den Země

Den Země připadá na 22. dubna. Původní dny Země se konaly při oslavách jarní rovnodennosti, 21. března, a neoslavovaly Zemi, ale příchod jara. V dnešní době je motivem svátku ekologie, který se lidem snaží ukázat následky ničení životního prostředí. Historie tohoto svátku sahá do roku 1969, kdy především John McConnell začal pracovat na vzniku Mezinárodního dne Země a v rámci těchto snah vytvořil i vlajku Země. Historicky první Den Země se slavil jen v San Francisku, ale nejen aby upozorňoval na ekologii, měl se také snažit upozornit na válku ve Vietnamu. Později se tato kampaň přesunula také do politiky. Cílem bylo zvýšit energetickou účinnost, recyklovat odpadky a hledat obnovitelné zdroje energie, bohužel tuto kampaň zastupovali hlavně studenti. První oficiální oslava dne Země byla nevědomky uspořádána na oslavu 100. narozenin Vladimíra Iljiče Lenina, OSN začala tento svátek slavit až o rok později roku 1971. Celosvětově se tento svátek začal slavit roku 1990. Dnes slaví Den Země víc jak miliarda lidí ve 175 státech světa. Den Země se tak stal největším sekulárním svátkem (první je oslava Nového roku), který slaví lidé společně na celé planetě bez ohledu na původ, víru či národnost.

Myslím si, že na upozornění na tento problém nestačí jen jeden den, takto bychom se měli chovat k našemu okolí pořád bez ohledu na datum. Planetu máme jen jednu.

Matyáš 9. B

Na naší škole probíhá každoročně k tomuto svátku projektový den, pojďme se podívat, jak tento den trávily některé třídy:

6.A

Cílem naší třídy bylo postupně 5 různých míst po městě: městský park, kavárna Unionka, cihelna, roklinka, náměstí T.G.M, které je zároveň střed města. Měli jsme si zapisovat, co všechno vidíme. Ve škole jsme vše zpracovali písemně.

Dominik Fiala

6.B

Tento rok navštívila naše třída celkem 5 stanovišť, která byla ve škole- 1 ve velké tělocvičně a 4 v malé. Já jsem poprvé se svým kamarádem připravil stanoviště pro ostatní žáky. Myslím, že se to žákům letos líbilo a příští rok také připravím další zábavné stanoviště.

Doufám, že se vám naše stanoviště líbila, takže zase příští rok.

Tomáš Neubauer

9.B

Tento den v kalendáři připadá na 22.dubna, ale většina naší třídy ho trávila na přijímacích zkouškách. Tak jsme byli rádi, že ho naše škola slavila až 30. dubna. Naše třída tento den v malém počtu strávila ve škole. Každý zpracovával svůj projekt - oceány, tropické deštné lesy, ochrana zvířat a recyklace. Po třech hodinách práce jsme měli skoro hotovo. Část třídy se šla podívat do tělocvičny na soutěže připravené ekotýmem.. Když bylo vše hotovo, vyvěsili jsme práce po třídě a udělali si hezkou výzdobu. Poslední hodinu jsme si povídali. Potom jsme šli na oběd a domů.

4.D

Dětem se projektový den líbil. Nejvíce je zaujala soutěž v hodu PET lahví. Většina dětí by si přála, aby se podobné akce konaly častěji.

2.C

Poslední dubnový den probíhal na naší škole projektový Den Země. Naše třída šla navštívit veterinu v Sosnové. Na místo jsme jeli autobusem číslo 207.

U pana doktora jsme viděli hodně zvířátek – papouška Bruna a Rozárku, pejsky, kočky a kunu.

Také jsme se byli projít v lese a sbírali jsme odpadky, bylo jich docela hodně.

Po návratu na veterinu jsme venku malovali na parkovišti. Výlet se nám moc líbil.

4.A

Naše třída byla navštívit Centrum textilního tisku, které sídlí nedaleko Vodního hradu. Dozvěděli jsme se, co je to sítotisk. Jestlipak to víte? Je to vlastně tisknutí látky barvou přes síto. Vypadá to trochu jako tiskárna, jenže tisknete na látku.

Vyrobili jsme si ubrousek – na obdélníkový látkový ubrousek jsme si poskládali speciální samolepky, paní průvodkyně ho položila na speciální přístroj, který vypadal jako tiskárna. Přiklopila jej deskou a samolepky „přivařila“.

Také jsme viděli nádhernou sbírku vzorů oblečení, která je ve druhém patře. Také tam jsou obrovská razítka, kterými se také tisklo na textil. Nachází se tam i velká kniha namalovaných vzorů na obleky.

Exkurze byla zajímavá, určitě se tam někdy běžte podívat.

Kristýnka Hausmannová 5. C

LUCINKA

Naše třída se účastnila sbírky věcí pro nemocnou Lucinku aby měla dost peněz na léčbu. Její rodiče neměli moc peněz na její léčbu, proto jsme se rozhodli šetřit jí pomůcky i naše třída. Pomohli jste i vy?

Mohla by být naše škola
čistší?
Máme škola má napadá vodu každý den.

a odpovídat?
Je jen na nás.

A proč?
Profesor se mnoho věcí v naší škole
nemůže být lepší. Ale myslíme si že na světě
je jen naše škola to máme její rodiče, kteří
se nemohou své děti k ekologičtému.

My napomínáme ke každému odpadku nevhodnému
je naše škola ale i naše planeta, pokud
se nebudeme k Zemi chovat tak jak ona.
po nás zůstane, tak by mohla přijít se sluneční
soustavy.

BARBORA VÁCHOVÁ 5.C

Malé ohlédnutí koordinátora EVVO

Když jsme téměř před dvěma lety zaslali naši první žádost o udělení Mezinárodního titulu

EKOŠKOLA, nikdo z nás si nebyl jistý, zda auditori, kteří na naši školu provedou audit, naši školu doporučí.

Téměř měsíc po odjezdu auditorů jsme očekávali každý den pošťáka, který donese dopis z Prahy a v něm zprávu o tom, jak naše dvouletá píle dopadla. Velkou radostí pro nás všechny bylo, když nám pan ředitel oznámil zprávu, že jsme byli úspěšní a titul získali.

V červnu 2011 jsme si pak převzali ocenění i v Praze, kam nás doprovodil pan ředitel Mgr. Václav Špetlík, paní starostka Mgr. Hana Moudrá a naše krajská koordinátorka Ing. Martina Horáková.

S novým školním rokem 2011/2012 jsme si však uvědomili, že pokud si tuto prestiž chceme

udržet, je třeba stále naši školu vylepšovat, pracovat v týmu, spolupracovat s ostatními i mimo školu a řadu dalších věcí dělat. Prvním velkým úkolem EKOTÝMU bylo vytvořit srovnávací analýzu školy a plány činností co a jak dál. To se povedlo velmi pěkně. Ke stávajícím tématům nám přibyla dvě nová témata. Naše škola má tedy ve svém programu celkem čtyři: VODA, ENERGIE, ODPADY a PROSTŘEDÍ.

Scházeli jsme se, pracovali, předávali informace, spolupracovali, vymýšleli, zlepšovali

Dva roky uběhly jako voda a nás čeká nová obhajoba titulu. Že budou auditori, kteří na naši školu přijedou, přísnější, je nám jasné, vždyť už očekávají, že jsme téměř profesionálové.

A já jsem přesvědčená, že většina z nás je. Třídíme, šetříme vodou i energií, staráme se o prostředí školy, pořádáme různé akce, zapojujeme se do projektů, soutěží, spolupracujeme s jinými organizacemi. Environmentální tematikou se zabýváme i v běžných hodinách apod. Uvědomuji si, že by bylo nemístné tvrdit, že jsme 100%. To není nikdo z nás. Moc bych si ale přála, aby se procento vlastní úspěšnosti stále zvyšovalo. Ti z vás, u kterých je procento velmi nízké prosím o zamyšlení se. Vždyť vaše lhostejnost, lenost a pohodlí ničí nejenom naši planetu ale i VÁS samotné.

A co napsat na závěr. Snad jen to, že držím naši školu 24. 5. 2013 pěsti při obhajobě a všem, kteří spolupracují a snaží se, upřímně děkuji.

Koordinátor EVVO Mgr. Jana Pancová

Exkurze Terezín

Na exkurzi do Terezína jsme jeli v pátek 3.5.2013 v 8:00 hodin autobusem od školy s paní učitelkou Weissovou a panem učitelem Savvou.

Po hodinové cestě jsme konečně dorazili do cíle. Paní průvodkyně nás seznámila s tím, co nás čeká. Hned poté jsme šli navštívit Malou pevnost, kde nám byla přidělena nová paní průvodkyně. Ta nám řekla všechno o koncentračních táborech, o jejich historii, významu a jak tam ti lidé trpěli. S paní průvodkyní jsme prošli všechny místnosti koncentračního tábora a u každé nám řekla, k čemu sloužila. Poté nás provedla dlouhou podzemní chodbou, kudy dříve lidé chodili na popravu. A hned poté jsme se šli podívat na půlhodinový film o Terezíně. Po prohlídce Malé pevnosti jsme jeli autobusem ke krematoriu, tam nás uvítal starší pán a vyprávěl nám o účelu tohoto zařízení. Po všech těchto nepříjemných, ale závažných informacích jsme nasedli do autobusu a jeli

do Litoměřic si prohlédnout město a jeho památky. Po prohlídce města jsme jeli domů, před školu jsme přijeli v 16:30 hodin.

Téma této exkurze sice nebylo příliš radostné, ale je nutné se s ním seznámit a doplnit si tak názornou formou vědomosti o moderní historii.

Natálie Mihalová, 9.A

Bylo osm hodin. Autobus nikde. Netrpělivě jsme čekali, jestli vůbec přijede. Měl zpoždění, přijel o čtvrt hodiny déle.

Konečně jsme vyjeli, cesta trvala asi hodinu. Paní průvodkyně nás přivítala a sdělila nám, co

uvidíme, co nás čeká. V Terezíně jsme se šli podívat nejprve na kanceláře, před kterými čekali lidé, až je přijmou. Pak jsme zamířili do „pokoju“, které vypadaly příšerně. Dlouhá palanda bez matrací a holé zdi. Dále nás zavedla paní průvodkyně do dlouhé podzemní chodby, která vedla na popraviště. Potom jsme šli do malého kina, kde nám pustili asi půlhodinový dokument o Malé pevnosti Terezín. Tato pevnost, stejně jako Velká pevnost, vznikla v 18. století na obranu před

Prusy. Nikdy však neplnila svou funkci, protože byla prozrazena. Pak sloužila jako věznice, byl tu vězněn Gavrilo Princip, jenž spáchal atentát na následníka trůnu Ferdinanda d'Este v Sarajevu. Za 2. světové války se Malá pevnost stala místem, kde zemřelo 42 000 lidí.

Pak jsme jeli do Krematoria, kde jsme viděli, jak byla spalována těla mrtvých lidí, i pitevnu, kde mrtvé pitvali, protože nechápali, proč umírají /podvýživa, namáhavá práce, nemoci ze špatné hygieny, špatný psychický stav/.

Cestou zpátky jsme se stavili v Litoměřicích, prohlédli jsme si krásné náměstí, občestvili jsme se a pak už jsme jeli domů.

Sice to nebyla veselá exkurze, ale o i těchto věcech musíme vědět, i to je historie.

Bára Havlíková, 9.A

Tip na netradiční exkurzi

V úterý 7. 5. se naši prvňáčci vydali na netradiční exkurzi do výukové včelnice v Jezvé.

Přestože je na začátku výletu překvapil nepříjemný déšť, nenechali si zbytek výletu zkazit. Po příjemné 2km procházce ze Stružnice do Jezvé dorazili k pozemku manželů Štáglových, kteří vlastní rozlehlý sad a včelnici. Během aktivního dopoledne se děti seznámily s výrobou rámečků na plástve a zblízka si prohlédly úly.

Některé měly dokonce možnost položit si na dlaň trubce. Během exkurze děti také stéblem ochutnaly sladký med přímo z plástve! Závěr si zpříjemnily opečením oblíbených vuřtíků. Všem z Vás, kteří byste rádi poznali zajímavý život včel, tento výlet vřele doporučujeme.

Blížší informace u pí. uč. Novotné z 1. C.

Atletický čtyřboj z pohledu účastníků

Zástupci z naší školy se zúčastnili atletického čtyřboje, který se konal v Jablonném v Podještědí. Školu reprezentovali žáci 8. a 9. tříd – 5 chlapců, 5 dívek. Já osobně jsem chtěl být první a postoupit do krajského kola a ono se nám to podařilo. Zabojovali jsme a bylo z toho první místo s náskokem asi 600 bodů. Bylo to nečekané. Děvčatům se sice moc nevedlo, možná proto, že to byly jejich první atletické závody. V krajském kole bych chtěl mít stejný bodový zisk, chceme bojovat o místa na „bedně“.

Radek Bekr 9. C

Mně se podařil skočit „osobák“ do výšky – 158 cm, v běhu na 60 metrů jsem neměl dobrý start, ale nakonec byl výsledný čas 8:55 s., výsledek z vrhu koulí nebyl příliš slavný.

Tomáš Hlubuček 9. C

Mně se podařil hod míčkem – 620 metrů, se kterými jsem obsadil krásné druhé místo. Tento výkon mě velice povzbudil do dalších disciplín – skok do dálky a 1000 metrů. Ze kterých jsem měl obavu. Ale i tohoto strašáka jsem zvládl úspěšně.

Lukáš Mígl 8. B

Rozhovor s paní učitelkou a speciální pedagožkou Ludmilou Eichlerovou

Dostala jsem za úkol promluvit si s paní Eichlerovou, u nás na škole fungující jako speciální pedagožka a koordinátora Žákovského parlamentu. Tématem rozhovoru byla její práce.

1. Co je náplní vaší práce?

Věnuji se dětem se speciálními vzdělávacími potřebami. Učím je to, co je učí paní učitelky v hodině, jen jinou formou. Nabízím poradenství pro rodiče i učitele, vedu Žákovský parlament.

2. V našem kraji fungují jen tři speciální pedagogové a tak by mě zajímalo, ja se stalo, že zrovna Vy jste jednou z nich? Jak jste se k tomuto povolání dostala?

K této práci jsem se dostala velkou oklikou. Již od 8.ročníku základní školy jsem věděla, že chci učit. Po základní škole jsem studovala gymnázium, ale to mě vůbec nebavilo, pak to byla střední pedagogická škola, sociální práce, speciální pedagogika.

Sedm let jsem učila na ZŠ v Kamenickém Šenově. Od známého jsem se dozvěděla, že právě na Slovaně hledají speciálního pedagoga a tak jsem to zkusila a ono to vyšlo, říká s úsměvem.

3. Vidíte ve vaší práci úspěch a smysl?

Smysl stoprocentně ano, úspěch se dostavuje velmi pozvolna.

4. Takže je vaše práce občas psychicky náročná?

To ani ne. Je to dřina. Jako každá práce s lidmi.....

5. Máte teď rozpracované nějaké projekty??

Máme rozpracované dva projekty, jedním z nich je Škola hrou, která se každoročně připravuje pro předškoláky. Druhým projektem je práce se 6.ročníky a jejich kolektivem.

6. Proč přibývá lidí nebo dětí s poruchami, kterými se zabýváte?

Vědci jsou schopni odhalovat to, o čem dříve nikdo neměl tušení. Dyslexie nebo dyskalkulie se taky objevovala, jen se to neřešilo a hlavně ,Báro, zeptej se dětí ,kdo leze po stromech, skáče gumu nebo panáka...Bez přirozeného pohybu mozek stávkuje.

7. Před několika desítkami let byl obor, kterým se zabýváte, vlastně neznámý. Dnes ho lidé dobrovolně vyhledávají, studují ho. Co je k tomu vede?

Doba se pohnula a lidé projeví větší zájem. Možná je to také proto, že právě přibývá lidí s poruchami a speciální pedagogové jsou potřební. Je to taky zábavný obor, taková malá alchymie-každému musíš namíchat něco jiného! Prostě žádná nuda.

8. Bude přibývat lidí s poruchami??

Myslím, že ano.

S paní učitelkou jsme probrali spoustu dalších témat např.: diskriminace leváků a na to navazující správné držení pera., jak se pozná lehká mozková dysfunkce, počítač, zdánlivé maličkosti. Mockrát Vám děkuji za rozhovor. Byla to pro mě hodina plná nových informací a zjištění. Přesvědčila jsem se, že i zdánlivé maličkosti ovlivní celý život. Děkuji Bára 8.A